

Arrest

nr. 261 696 van 5 oktober 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 15 oktober 2019 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 28 augustus 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 oktober 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoeker op 10 maart 2021 gehoord.

1.3. Op 29 april 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 3 mei 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Surinaams staatsburger afkomstig uit Mama Ndyuka, gelegen in het district Marowijne/Suriname. U liep tot uw 12 jaar school in Paramaribo. Nadien woonde u afwisselend in het district Marowijne of in Paramaribo. Rond 1997 of 1998 was u tijdens een vakantie in Mama Ndyuka als tijdelijk bijberoep aan goudwinning aan het doen wanneer u door gewapende, illegale Brazilianen overvallen werd. Er werd een machine, zender en wat eten van de man waarmee u samen werkte gestolen. U diende voor dit feit klacht in bij de politie van Paramaribo. De politie kwam echter nooit naar Mama Ndyuka om er een onderzoek uit te voeren. In 2004 was u opnieuw tijdens een vakantie in Mama Ndyuka aan het bijklussen als goudzoeker wanneer u een tweede keer door illegale Brazilianen overvallen werd. Er werd met een geweer op uw knie geslagen. De Brazilianen konden echter geen goud op u aantreffen. Ook van dit feit ging u aangifte doen bij de politie van Paramaribo maar de politie kwam andermaal niet naar Mama Ndyuka om er een onderzoek uit te voeren. Rond 2006 verhuisde u definitief vanuit Paramaribo naar het district Marowijne waar u in het in het bosrijke gebied Mama Ndyuka ging wonen. U woonde er samen met uw ouders en uw zonen B. en G. Uw woning kon er enkel bereikt worden met bootjes die op de Mama Ndyuka-rivier varen. U woonde op 5 uur varen van de hoofdstad van het district Marowijne, Albina. U voorzag er in uw onderhoud door aan goudwinning te doen. In juni 2019 was u met vier andere mensen diep in de bossen van Mama Ndyuka aan goudwinning aan het doen wanneer u door illegale Brazilianen omsingeld en overvallen werd. U kon echter wegrennen in de bossen waar u zich kon verschuilen. Toen het avond werd, stak u de Mama Ndyuka-rivier over naar Frans Guyana. U ging er bij bevriende goudzoekers schuilen waar u ongeveer twee weken later een man tegenkwam die u 900 euro betaalde voor uw goud. Hierop betaalde u diezelfde man 800 euro zodat u samen met hem in juli 2019 vanuit Cayenne/ Frans Guyana, in het bezit van een Franse identiteitskaart die u niet toebehoorde, een vlucht kon nemen naar Parijs/Frankrijk. U verbleef ongeveer drie maanden in Frankrijk waarna u op 15 oktober 2019 naar België reisde. U had geen vaste verblijfplaats in België en verbleef afwisselend in de stationsbuurt van Brussel Noord of ging met vrienden mee naar een woning in Turnhout. In Turnhout leerde u een andere Surinamer kennen waardoor u tijdens de lock-downperiode een vijftal maanden, tot ongeveer juni 2020, in diens woning in de buurt van Tielen kon verblijven. Na dit verblijf trok u in bij vrienden in Geel. In september 2020 raadde een vriend u aan om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Op 28 augustus 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in België in. U verklaarde uit vrees voor illegale Brazilianen, die u met de dood bedreigden, niet te kunnen terugkeren naar Suriname. Verder vreesde u bij een terugkeer naar Suriname geen gunstig werk te kunnen vinden en maakte u melding dat het corona-virus ook in Suriname aanwezig is.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort uitgereikt te Paramaribo op 6 maart 2020 en geldig tot 6 maart 2026, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van een bewijs dat u de Surinaamse nationaliteit bezit, een kopie van uw bewijs van burgerlijke staat, kopieën van drie apostilles/stempels van de griffie van het hof van justitie d.d. 17/11/2020 die de echtheid van uw geboorteakte, nationaliteitsbewijs en attest van burgerlijke staat aantonen, een kopie van uw Surinaams rijbewijs, foto's van uw werk als goudzoeker en van mensen waarmee u samenleefde te Mama Ndyuka, een persartikel d.d. 2 november 2019 over een lid van de CTU (Counter Terrorism Unit) die in Suriname door een Braziliaanse roversbende neergeschoten werd nabij de grens met Frans-Guyana en een persartikel d.d. 25 november 2019 waarin staat dat twee mannen doodgeschoten werden tijdens een roofoverval in Mama Ndyuka.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u sinds juli 2019 illegaal in de Schengenzone verblijft en u sinds 15 oktober 2019 illegaal in België verbleef (CGVS, p15-16). U verzocht pas op 28 augustus 2020, i.e. na een illegaal verblijf in de Schengenzone van meer dan een jaar, om internationale bescherming (CGVS, p16). Uw rechtvaardiging, met name dat u niet wist wat asiel was, dat u geen documenten had om aan te tonen wie u was, dat u zonder de corona-pandemie misschien eerder een verzoek zou hebben ingediend (CGVS, p15-16), kan niet worden weerhouden. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over deze beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen u niet heeft gedaan. Uw houding is dan ook niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u naar België kwam om er een betere toekomst op te bouwen en uw vrees bij een terugkeer naar Suriname geen goed werkt te kunnen vinden (CGVS, p22) dient vastgesteld te worden dat deze problemen, die socio-economisch van aard zijn, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u toegang had tot de arbeidsmarkt. Zo werkte u in Suriname als taxichauffeur, in de bouwnijverheid en als goudzoeker (CGVS, p8-9 + p13). U heeft aldus niet in concreto aangetoond geen werk te kunnen vinden in Suriname.

Voorts dient opgemerkt te worden dat de door u aangehaalde problemen, namelijk het feit dat u drie keer overvallen werd toen u aan goudwinning deed in Mama Ndyuka, van louter gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor deze door u aangehaalde problemen, - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Suriname – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Suriname aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Suriname voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo verklaarde u dat u naar aanleiding van de overvallen waarvan u in 1997/1998 en rond 2004 het slachtoffer werd aangifte deed bij de politie van Paramaribo maar dat de politie niets deed met deze aangiftes (CGVS, p23-24). Toen u in juni 2019 een derde keer werd overvallen door illegale Brazilianen diende u geen klacht in bij de politie omdat zij eerder niets gedaan hebben en omdat volgens u de politie corrupt is en met de Brazilianen samenwerken. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit het loutere gegeven dat u bij uw eerste twee overvallen niet geholpen werd door de Surinaamse autoriteiten, niet blijkt dat u, anno 2021, i.e. 17 jaar na uw vorige aangifte bij de politie, geen beroep zou kunnen doen op de hieronder geciteerde beschermingsmogelijkheden. Waar voorts gevraagd werd waarop u zich baseerde dat de politie corrupt is herhaalde u aanvankelijk louter dat de politie met de Brazilianen samenwerkt. Waar u daarna verder verwijst naar diverse voorbeelden van corruptie binnen de politie blijkt nergens uit uw verklaringen dat er concrete indicaties zijn dat uzelf met corruptie zou geconfronteerd worden (CGVS p25-26). U verklaarde immers vooreerst zelf dat u persoonlijk nooit geconfronteerd werd met corruptie door de politie (CGVS, p25). Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de Surinaamse overheid wel degelijk optreedt tegen de grensoverschrijdende criminaliteit (in het grensgebied tussen Suriname en Frans Guyana) die o.a. door illegale Brazilianen wordt gepleegd. Wat de door u aangehaalde corruptie betreft blijkt in dit verband uit de informatie van het CGVS dat in het geval de Surinaamse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt

immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen, zoals ontslag. U verklaarde overigens zelf dat corrupte agenten worden opgesloten of van hun dienst weggehaald (CGVS p25). Gezien het geheel van voorgaande bevindingen ben ik dan ook de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Suriname opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat, overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kan worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat het geweld in Suriname er onder meer de vorm aanneemt van (kleine) gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals diefstallen op straat. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. materieel gewin, etc.). Het (crimineel) geweld in Suriname is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Suriname actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Tot slot verklaarde u dat het coronavirus aanwezig is in Suriname. Gevraagd of u bij ziekte zou geholpen worden in een ziekenhuis, verklaarde dat u geen medische zorg zou krijgen omdat u niet beschikt over een 'dokterskaart' en dat mensen die geen inkomen hebben geen toegang hebben tot medische zorg in Suriname (CGVS, p23). Nochtans verklaarde u eerder dat wanneer u in het verleden in Suriname ziek was uw wel naar de dokter ging en zij u daar hielpen (CGVS, p22) waardoor uit niets blijkt dat u, indien u bij terugkeer naar Brazilië met het coronavirus besmet zou raken en indien u medische verzorging nodig zou hebben, u geen toegang zouden krijgen tot de in Suriname beschikbare gezondheidszorgen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat Surinamers verplicht zijn om een basiszorgverzekering (dokterskaart) af te sluiten en dat wanneer zij onvermogen blijken te zijn zij in aanmerking komen voor een gehele of gedeeltelijke subsidie van deze verplichte verzekering, waardoor er vanuit kan worden gegaan dat u bij een terugkeer naar Suriname u in regel kan stellen zodoende u een 'dokterskaart' kan verkrijgen.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Gelet op het geheel van voorgaande blijkt niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen weerleggen. Uw paspoort, de kopie van uw geboorteakte, de kopie van uw nationaliteitsbewijs, de kopie van uw bewijs van burgerlijke staat, kopieën van drie apostilles/stempels, de kopie van uw Surinaams rijbewijs en de foto's van uw werk als goudzoeker en van mensen waarmee u samenleefde te Mama Ndyuka tonen uw nationaliteit, burgerlijke staat en werk als goudzoeker aan en worden door het CGVS niet in twijfel getrokken. De twee persartikels tonen aan dat er roofovervallen plaatsvinden in Mama Ndyuka en in het grensgebied met Frans-Guyana. Zij tonen zoals hierboven reeds aangegeven echter geenszins aan dat de Surinaamse autoriteiten niet bereidwillig zouden zijn om deze roofovervallen te beteugelen of om zijn burgers te beschermen tegen criminaliteit.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingsstukken bij het verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op

ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoeker stelt dat hij Suriname heeft verlaten door illegale Brazilianen die samenwerken met Surinamers en hem beroofden (notities CGVS, p. 19). Hij is naar België gekomen voor een betere toekomst. Hij wil niet terugkeren omdat hij vreest te zullen sterven. Als hij teruggaat zal hij naar dezelfde miserie moeten gaan met Brazilianen, Suriname heeft geen geld, er is de coronacrisis, verzoeker zelf heeft ook geen geld, hij zal daar geen gunstig werk kunnen doen (notities CGVS, p. 22). De politie in Suriname is corrupt maar hij heeft er geen persoonlijke problemen mee meegemaakt (notities CGVS, p. 25).

2.3.3.2. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd dat verzoeker er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Meer bepaald wijst de commissaris-generaal erop dat (i) verzoekers houding, met name zijn laattijdig verzoek, niet in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming; (ii) verzoekers verklaringen dat hij een betere toekomst wil opbouwen en dat hij vreest bij een terugkeer geen goed werk te vinden, betreffen socio-economische problemen en houden geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming, verzoeker had toegang tot de arbeidsmarkt en hij toont niet *in concreto* aan geen werk te kunnen vinden in Suriname; (iii) de door hem aangehaalde problemen, namelijk dat hij drie keer werd overvallen toen hij aan goudwinning deed in Mama Ndyuka, zijn louter van gemeenrechtelijke aard en houden geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, bovendien maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor deze problemen, of bij een eventuele herhaling van deze problemen, geen beroep zou kunnen doen op de hulp of bescherming van de aanwezige lokale of hogere autoriteiten en dat er dus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van terugkeer een reëel risico zou zijn op het lijden van ernstige schade: (1) van de overval in 1997/1998 en van die van 2004 deed verzoeker aangifte bij de politie maar hij verklaarde dat de politie hier niets mee deed, bij de derde overval in 2019 diende verzoeker geen klacht meer in omdat zij eerder niets gedaan hadden en omdat volgens verzoeker de politie corrupt is en met de Brazilianen samenwerkt; (2) uit het loutere gegeven dat verzoeker bij de twee eerste overvallen niet geholpen werd, blijkt niet dat hij, 17 jaar na zijn vorige aangifte bij de politie, geen beroep zou kunnen doen op bescherming; (3) gevraagd waarop hij zich baseerde om te stellen dat de politie corrupt is, herhaalde verzoeker dat de politie met de Brazilianen samenwerkt; waar verzoeker daarna verwijst naar diverse voorbeelden van corruptie, blijkt nergens uit zijn verklaringen dat er indicaties zijn dat hijzelf met corruptie geconfronteerd zou zijn geworden: hij verklaart dat hij persoonlijk nooit geconfronteerd werd met corruptie door de politie en daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de Surinaamse overheid wel degelijk optreedt tegen de grensoverschrijdende criminaliteit die o. a. door illegale Brazilianen wordt gepleegd. Inzake de corruptie die verzoeker aanhaalde, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat in het geval de Surinaamse politie haar werk niet naar behoren uitvoert, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen, verzoeker verklaarde zelf overigens dat corrupte agenten worden opgesloten of van hun dienst weggehaald; (4) verzoeker heeft bijgevolg niet alle redelijkerwijze van hem te verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en bescherming van de in Suriname opererende veiligheidsinstanties uitgeput en onvoldoende aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor hem de enig overgebleven uitweg was; (iv) voor burgers in Suriname bestaat er actueel geen risico om het

slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict; (v) uit niets blijkt dat verzoeker, indien hij bij een terugkeer met het coronavirus besmet zou geraken en medische verzorging nodig zou hebben, geen toegang zou krijgen tot de in Suriname beschikbare gezondheidszorgen; uit de informatie van het CGVS blijkt dat Surinamers verplicht zijn om een basiszorgverzekering af te sluiten en wanneer zij onvermogen zijn, komen ze in aanmerking voor een subsidie van deze verplichte verzekering, waardoor er vanuit kan worden gegaan dat verzoeker bij een terugkeer zich in de regel kan stellen zodat hij een 'dokterskaart' kan verkrijgen; (vi) de neergelegde documenten weerleggen voorgaande appreciatie niet. Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.3. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat in de bestreden beslissing onterecht wordt gesteld dat er geen indicaties zijn dat hij met corruptie geconfronteerd is geweest. Verzoeker verwijst in dit verband naar persartikels van april 2017, februari 2021, januari 2021 en juni 2020 om aan te geven dat er in Suriname sprake is van buitensporige corruptie, dat Suriname op de 94ste plaats staat van de corruptie-index van 180 landen en dus zeer corrupt is, dat Suriname op het punt van het faillissement staat, dat Brazilianen naar Suriname komen op jacht naar goud, dat er veel overvallen voorkomen gepleegd door Brazilianen gericht op goud. Hij benadrukt dat hij drie keer overvallen werd door Brazilianen terwijl hij aan goudwinning deed, hij heeft klacht ingediend maar deze klacht werd niet serieus genomen, hij wordt bedreigd door Braziliaanse bendes in Suriname en de politie doet niets. Verzoeker vreest bij terugkeer door de Braziliaanse bendes vermoord te worden, hij heeft bedreigingen ontvangen, verzoeker vreest er geen werk te zullen vinden, door het coronavirus is het moeilijk om ander werk te vinden.

Waar verzoeker herhaalt dat hij de corruptie vreest in Suriname, gaat hij voorbij aan volgend motief van de bestreden beslissing: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit het loutere gegeven dat u bij uw eerste twee overvallen niet geholpen werd door de Surinaamse autoriteiten, niet blijkt dat u, anno 2021, i.e. 17 jaar na uw vorige aangifte bij de politie, geen beroep zou kunnen doen op de hieronder geciteerde beschermingsmogelijkheden. Waar voorts gevraagd werd waarop u zich baseerde dat de politie corrupt is herhaalde u aanvankelijk louter dat de politie met de Brazilianen samenwerkt. Waar u daarna verder verwijst naar diverse voorbeelden van corruptie binnen de politie blijkt nergens uit uw verklaringen dat er concrete indicaties zijn dat uzelf met corruptie zou geconfronteerd worden (CGVS p25-26). U verklaarde immers vooreerst zelf dat u persoonlijk nooit geconfronteerd werd met corruptie door de politie (CGVS, p25). Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de Surinaamse overheid wel degelijk optreedt tegen de grensoverschrijdende criminaliteit (in het grensgebied tussen Suriname en Frans Guyana) die o.a. door illegale Brazilianen wordt gepleegd. Wat de door u aangehaalde corruptie betreft blijkt in dit verband uit de informatie van het CGVS dat in het geval de Surinaamse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen, zoals ontslag. U verklaarde overigens zelf dat corrupte agenten worden opgesloten of van hun dienst weggehaald (CGVS p25).”* Door louter zijn verklaringen te herhalen, kan verzoeker geen afbreuk doen aan dit motief.

Inzake zijn vrees voor overvallen door Brazilianen, uit verzoeker geen concrete kritiek op volgend motief: *“Voorts dient opgemerkt te worden dat de door u aangehaalde problemen, namelijk het feit dat u drie keer overvallen werd toen u aan goudwinning deed in Mama Ndyuka, van louter gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor deze door u aangehaalde problemen,- of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Suriname – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Suriname aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Suriname voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo verklaarde u dat u naar aanleiding van de overvallen waarvan u in 1997/1998 en rond 2004 het slachtoffer werd aangifte deed bij de politie van Paramaribo maar dat de politie niets deed met deze aangiftes (CGVS, p23-24). Toen u in juni 2019 een derde keer werd overvallen door illegale Brazilianen diende u geen klacht in bij de politie omdat zij eerder niets gedaan hebben en omdat volgens u de politie corrupt is en met de Brazilianen samenwerken. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit het loutere gegeven dat u bij uw eerste twee overvallen niet geholpen werd door de Surinaamse autoriteiten, niet blijkt dat u, anno 2021, i.e. 17 jaar*

na uw vorige aangifte bij de politie, geen beroep zou kunnen doen op de hieronder geciteerde beschermingsmogelijkheden.” Louter herhalen dat de politie niets doet, ontkracht dit motief niet. Verzoeker kan zich dus bij terugkeer wenden tot de lokale autoriteiten voor bescherming tegen Braziliaanse roversbendes.

Inzake het niet vinden van werk wordt in de bestreden beslissing overwogen: *“Met betrekking tot uw verklaringen dat u naar België kwam om er een betere toekomst op te bouwen en uw vrees bij een terugkeer naar Suriname geen goed werkt te kunnen vinden (CGVS, p22) dient vastgesteld te worden dat deze problemen, die socio-economisch van aard zijn, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u toegang had tot de arbeidsmarkt. Zo werkte u in Suriname als taxichauffeur, in de bouwnijverheid en als goudzoeker (CGVS, p8-9 + p13). U heeft aldus niet in concreto aangetoond geen werk te kunnen vinden in Suriname.”* De Raad sluit zich hierbij aan en verzoeker uit geen concrete kritiek op dit motief.

Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoeker geen kritiek uit op het motief dat hij zich in orde kan stellen wat betreft de verplichte ziekteverzekering, mocht hij bij een terugkeer besmet geraken met het coronavirus en evenmin op het motief dat hij pas na meer dan een jaar illegaal verblijf in de Schengenzone een verzoek om internationale bescherming indiende, wat meebrengt dat zijn houding niet in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.3.3.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen afdoende argumenten aanhaalt die van aard zijn voormelde pertinente vaststellingen inzake de door hem aangevoerde asielmotieven in een ander daglicht te stellen.

In een poging sommige motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.3.3.5. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die hij heeft voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.3.3.6. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoeker de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt dienaangaande evenwel vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Suriname actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont het tegendeel niet aan. De Raad sluit zich aan bij het oordeel van de commissaris-generaal.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Suriname een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET